

Beslissing d.d. 5 oktober 2016 ex art. 3.9.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

DE ALGEMEEN DIRECTEUR, J. Brouwer,
benoemd door Stichting Tucht recht Banken,
KLAGER,

gemachtigden: dhr. mr. M.A. van der Lecq en mw. mr. C. Verboom-Kortlever,

tegen

de heer [verweerder],
werkzaam bij [bank],

VERWEERDER,

raadsman: dhr. mr. B.T.A. Baldwin.

1. Het verloop van de procedure

- 1.1. Op 13 februari 2016 heeft de heer [melder] (verder: melder) een melding gedaan bij de Algemeen Directeur, benoemd door Stichting Tucht recht Banken (verder: klager) van een mogelijke overtreding van de gedragscode voor bankiers door de heer [verweerder] (verder: verweerder).
- 1.2. Bij brief van 23 februari 2016 heeft klager beslist om de melding niet aan de Tuchtcommissie voor te leggen. Op diezelfde datum heeft de melder aan de voorzitter van de Tuchtcommissie verzocht de beslissing van de Algemeen Directeur te herzien. De voorzitter heeft het herzieningsverzoek in behandeling genomen. Bij beslissing van 4 april 2016 heeft de voorzitter de beslissing van de directeur herzien. Op 22 juni 2016 heeft klager het klachtrapport ingediend. Op 25 juli 2016 heeft mr. B.T.A. Baldwin een verweerschrift ingediend.
- 1.3. De Tuchtcommissie heeft de klacht behandeld ter vergadering van 7 september 2016, waar zijn verschenen – aan de zijde van klager – gemachtigden dhr. M.A. van der Lecq en mw. mr. C. Verboom-Kortlever, en – aan de zijde van verweerder – verweerder in persoon, bijgestaan door mr. B.T.A. Baldwin, advocaat te Amsterdam.
- 1.4. Klager en verweerder hebben op genoemde vergadering hun standpunten toegelicht. Voorts hebben partijen vragen van de Tuchtcommissie beantwoord.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter vergadering stelt de Tuchtcommissie het volgende vast.

- 2.1. Verweerder is sinds 18 mei 2015 werkzaam bij [bank].
- 2.2. Verweerder heeft op 15 juni 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd.
- 2.3. Op 8 februari 2016 heeft verweerder de bankrekening van melder geblokkeerd met als doel contact met de melder te krijgen. Hieraan voorafgaand was zowel door verweerder als door collega's van verweerder meermalen getracht contact met melder te krijgen.
- 2.4. Op 9 februari 2016 heeft de melder contact opgenomen met [bank] en navraag gedaan naar de blokkering van zijn bankrekening en zich over deze blokkering beklaagd. Door een medewerker van [bank] is geconstateerd dat voor de blokkering geen grond was met als gevolg dat de blokkering direct is opgeheven. Namens [bank] en door verweerder zijn aan melder excuses gemaakt.

3. De klacht en de standpunten van partijen

- 3.1. De klacht houdt in dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de punten 1, 3 en 4 van de door hem afgelegde bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode. Klager voert kort samengevat ter onderbouwing van de klacht het volgende aan. Door de bankrekening van melder te blokkeren heeft verweerder in strijd gehandeld met de interne regels van de bank. Verweerder heeft het belang van de klant niet centraal gesteld. Melder heeft hinder ondervonden van de onterechte blokkering van zijn bankrekening. Klager voert aan dat sprake is van een eenmalige fout die onvoldoende ernstig is om tuchtrechtelijk ingrijpen te rechtvaardigen. Nu verweerder inziet dat hij onjuist heeft gehandeld en zijn excuses heeft aangeboden, verzoekt klager de klacht niet-ontvankelijk te verklaren, dan wel geen maatregel op te leggen.
- 3.2. Verweerder heeft kort samengevat aangevoerd dat hem duidelijk is geworden dat het niet nodig was om de bankrekening van melder te blokkeren. Dat hij, door dit wel te doen een afweging heeft gemaakt die achteraf niet juist was. Het kwetsen van een persoon door deze handelwijze is nimmer zijn bedoeling geweest.

4. De gronden van de beslissing

Omtrent de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Tuchtcommissie het volgende.

- 4.1. Anders dan klager en verweerder is de Tuchtcommissie van oordeel dat de klacht niet van onvoldoende ernstige aard is als bedoeld in art. 3.7.2. onder c. Tuchtreglement Bancaire Sector als gevolg waarvan de klacht niet-ontvankelijk zou moeten worden verklaard. De Tuchtcommissie overweegt in dit verband dat weliswaar sprake is van eenmalig handelen, maar dat gezien de onterechte blokkering van de bankrekening, waardoor de melder tijdelijk niet in staat was te betalen met zijn bankpas, van niet-ontvankelijkheid geen sprake kan zijn. De Tuchtcommissie acht de klacht ontvankelijk.
- 4.2. Verweerder heeft bij verweerschrift en ter vergadering gesteld dat een vermoeden van misbruik door (een) derde(n) mede ten grondslag heeft gelegen aan de blokkering van de bankrekening. De Tuchtcommissie volgt verweerder hierin niet. Hiernaar gevraagd heeft verweerder ter vergadering verklaard dat dit vermoeden van misbruik bestond uit de omstandigheid dat betaalverkeer op de bankrekening plaatsvond, terwijl het tegelijkertijd niet mogelijk bleek om contact met melder te krijgen. Dit enkele gegeven vormt naar het oordeel van de Tuchtcommissie onvoldoende grond om daaruit een vermoeden van misbruik te kunnen en mogen afleiden. Hierbij is in aanmerking genomen dat niet is gesteld of gebleken dat sprake was van ongebruikelijk betalingsverkeer.
- 4.3. Het blokkeren van de bankrekening was onder de gegeven omstandigheden op grond van interne regels van [bank] niet toegestaan. Verweerder heeft verklaard dat hij de blokkering van de bankrekening niet vooraf met een leidinggevende heeft besproken. Het is aannemelijk dat melder van de blokkering van zijn rekening hinder heeft ondervonden. Gelet op het voorgaande heeft verweerder geen zorgvuldige afweging van belangen gemaakt en de belangen van de klant onvoldoende centraal gesteld. Verweerder heeft tevens interne regels van de bank geschonden door de bankrekening te blokkeren zonder dat dit hem was toegestaan.

Een klant van de bank moet erop kunnen vertrouwen dat hij kan beschikken over de bankrekening die hem door de bank ter beschikking is gesteld en dat blokkering van een rekening slechts dan plaatsvindt wanneer dit (op grond van de interne regels van de bank) is toegestaan. Verweerder heeft dit vertrouwen geschonden. Verweerder heeft aldus in strijd gehandeld met de punten 3 en 4 van de bankierseed en de daaraan verbonden gedragscode.

De Tuchtcommissie acht de klacht gegrond.

4.4. Nadat melder contact had gezocht met de bank over de blokkering van zijn bankrekening en zich daarover had beklagd, heeft verweerder excuses aangeboden voor zijn handelen. De blokkering is spoedig ongedaan gemaakt. De hinder voor melder is aldus beperkt gebleven. De Tuchtcommissie heeft verder vastgesteld dat verweerder zich ervan bewust is dat hij niet goed heeft gehandeld. In deze omstandigheden ziet de Tuchtcommissie aanleiding om aan verweerder geen maatregel op te leggen.

4.5. Op grond van al het hiervoor overwogene wordt als volgt beslist.

5. De beslissing

De Tuchtcommissie:

verklaart de klacht gegrond;

legt aan verweerder geen maatregel op.

Aldus beslist door mr. A.P.M. van Rijn, voorzitter, mr. F.B. Demenint, prof. dr. R. van Eijbergen, M.W. Scholten, mr. J.W.M. Tromp, in aanwezigheid van M. Bijleveld, secretaris.

_____
voorzitter

_____
secretaris

Deze beslissing is aan partijen verzonden op 5 oktober 2016.

Ingevolge artikel 4.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager tegen deze beslissing binnen 1 maand na dagtekening van de beslissing daarvan hoger beroep instellen door het indienen van een beroepschrift bij de Commissie van Beroep.